

Krystyna Kozłowska

Samborowice, gm. Pietrowice
Wielkie, woj. katowickie, st. 1/A/AZP

Informator Archeologiczny : badania 22, 46

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Samborowice,
gm. Pietrowice Wielkie,
woj. katowickie,
st. 1/A/AZF

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Katowicach

Badania prowadziła mgr Krystyna Kozłowska. Finansował WKZ w Katowicach. Ósmy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej z III i IV okresu epoki brązu.

Przebadano obszar 370 m². Odkryto 51 grobów ciałopalnych (od nr 172-219) i jeden obiekt neolityczny (palenisko) z bardzo dużą ilością fr. ceramiki kultury pucharów lejkowatych. Wśród grobów większość stanowiły pochówki jamowe-popielnicowe (28 szt.), następnie popielnicowe (23 szt.). Przeważały pochówki jedno-popielnicowe, a tylko sześć grobów była wyposażona w dwie popielnice. W pięciu grobach dwupopielnicowych jedna popielnica była duża a druga mała. Trzy groby były piętrowe, jeden nad drugim przy czym w dwu przypadkach groby górne były popielnicowe, a dolne - jamowo-popielnicowe, w jednym - odwrotnie.

Jak w poprzednich sezonach groby nie miały w większości zdecydowanych kształtów zarówno w poziomie jak i w pionie. Wyposażenie w ceramikę było skromniejsze, wyróżniał się tylko grób 202 posiadający sześć naczyń i drobne fr. innych. Bogaciej przedstawiało się wyposażenie grobów w ozdoby z brązu i szkła. Ogółem znaleziono 88 egzemplarzy całych fragmentów z brązu, 75 mocno przepalonych paciorków całych i fragmentów, 1 paciorek cały nieprzpalony i 1 koralik kościelny. Wyróżniały się groby 202, 172, 212, 184 i 215.

W grobie 202 w popielnicy wazie guzowej znajdował się guz ozdobny do uprzęży końskiej i 15 paciorków szklanych całych i 13 fragmentów mocno przepalonych w ogniu, a w popielnicy wazie dwustożkowej karbowanej na załomie pierścionek z drutu taśmowego, 5 skrętów i 3 fr. drutów brązowych.

Grób 212 zawierał dwie popielnice, dużą wazę, w której znajdował się fr. szpili uszatej i małą popielnicę-kubeczek guzowy, w którym leżał dalszy fr. drutów brązowych.

Grób 215 - we wnętrzu 6-guzowej wazy znajdował się mały stożkowaty kubeczek oraz ozdoby z brązu: 2 pierścionki spiralne, 14 całych i fr. skrętów. poza popielnicą były: 1 duży fr. guza ozdobnego z brązu pustego wewnątrz oraz 10 fr. drobnych blaszek prawdopodobnie zachodzącymi na siebie i 6 fr. drutów brązowych.

W grobie 184 wystąpiło luźno 19 paciorków całych i 27 fr. mocno przepalonych w ogniu i 1 koralik kościelny.

Spoza grobów pochodzą 2 fr. szpili z główką ślimacznicową.

Grób 172 wyróżniał się sporą ilością węgla drzewnych.

Cmentarzysko datuje głównie ceramika. W obecnym sezonie wystąpiło dużo naczyń z III okresu epoki brązu, a tylko nieliczne egzemplarze mogące być datowane na IV okres.

Badania - ze względu na niszczenie cmentarzyska będą kontynuowane.

Sandomierz, woj. tarnobrzeskie, st. "Wzgórze Zawichojskie" - patrz neolit.

Sitaniec - Bionie, gm. Zamość, woj. zamojskie, st. 4 - patrz okres wpływów rzymskich.

Słonowice, gm. Kazimierza Wielka, woj. kieleckie, st. "G" - patrz neolit.

Stefanów, gm. Gostynin, woj. płockie, st. 4 - patrz neolit.

Strzelce Opolskie,
woj. opolskie,
st. 22

Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu

Badania prowadziły mgr E. Hole i mgr E. Matuszczyk (autorki sprawozdania). Konsultował doc. dr hab. S. Pazda. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe.

Stanowisko położone jest w lesie zwanym Lipiec, na północ od drogi gruntowej Szymiszów - Strzelce Opolskie.

Przebadano kopiec oznaczony jako "kurhan" 4, położony w odległości około 20 m na południe od kurhanów 1 i 3, badanych w poprzednich sezonach wykopaliskowych. Wymiary kopca 0,79 m średnica u podstawy 10 x 6 m. Przebadano wszystkie ćwiartki kopca w ramach wykopu o wymiarach 12 x 10 m, wytyczonego po linii N-S. Obserwacje poczynione w trakcie badań: brak śladów pochówki i innych intencjonalnych obiektów oraz brak materiału zabytkowego sugeruje, że był to twór naturalny - wydma.

Badania zakończone.

Suraz, woj. białostockie, st. 3 - patrz okres halsztacki.

Tronny, gm. Pątnów, woj. sieradzkie, st. 5 - patrz paleolit i mezolit.